

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΕΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΡΑΪΣΜΑΝ

Πώς γίνονται όμορφες ή γυναίκες. 'Η άστατη ζωή και τ' αποτελέσματα τών καταχρήσεων. Γιατί θα γεράσουν γρήγορα ή σημερινές γυναίκες. 'Η γρηές-μαίμοιδες της αύριον. 'Η «σχολή σωματικής και ψυχικής όμορφιάς» του Βερολίνου και ή εκατό μαθήτριες του δόκτορος Μπραΐσμαν. κτλ. κτλ.

Η γυναικεία όμορφία είναι τó φλέγον ζήτημα που άπασχολεί διαρκώς τούς διαφόρους αισθητικούς χειρουργούς κι' ένα πλήθος άλλων γιατρών τών κοσμοπολεων. Από τó πρωί ως τó βράδυ κάνουν ένα σωρό πειράματα, συντάσσουν πολύπλοκες συνταγές, αγωνίζονται και προσπαθούν να βρούν τó μυστικό της αιωνίας όμορφιάς τών γυναικών, "Ενας λοιπόν από τούς πιο διάσημους γιατρούς της εποχής μας, ó Γερμανός δόκτωρ "Εριχ Μπραΐσμαν δημοσίεψε δώ και λίγες μέρες στην «Εφημερίδα του Βερολίνου» τó ακόλουθο ένδιαφέρον άρθρο:

«'Η γυναίκες, γράφει ó δόκτωρ Μπραΐσμαν, έχουν παρεξηγήσει τις διάφορες δηλώσεις τών επιστημόνων. Νομίζουν ότι όσον άστατη ζωή και άν κάνουν, χάρις σε μία συνταγή μπορούν ν' άνακτήσουν ξανά την δροσερότητά τους. "Επειτα έχουν τó ελάττωμα να πιστεύουν πάντα όλον τόν κόσμο που τούς δίνει συμβουλές και να εφαρμόζουν τις οδηγίες και της πιο έγκληματικής άκόμη γιάτρισσας. Γι' αυτό τις βλέπετε έπειτα από λίγα χρόνια, ενώ είναι άκόμη νέες, να άποκτούν ξαφνικά ένα θαμπό και ζαρωμένο δέρμα, τó πρόσωπό τους να γίνεται άνέκφραστο και θάβειές ρυτίδες να αύλακώνουν τις άκρες τών ματιών, τά μάγουλά τους και τόν άλλοτε τόσο γοητευτικό λαιμό τους.

Τότε κυριεύονται από μία άπερίγραπτη τρομάρα. Τόση δέ είναι ή άπελπισία τους, ώστε ή διατήρησις της όμορφιάς τους, ή όποία μέρα με τή μέρα κυταστρέφεται, τούς έχει γίνει ένας μαρτυρικός εφιάλτης. Για να διατηρήσουν την γοητεία τους άναγκάζονται να ύποβληθούν σε άνατριχιαστικές χειρουργικές έπεμβάσεις, να κόψουν τó δέρμα τους, να θγάξουν τó περιττό πάχος να πεύχουν την τραγική όμορφία μιας ψεύτικης μάσκας και να γίνουν άληθινά άξιολύπτες.

'Η γυναίκες της εποχής μας γερνούν πιο γρήγορα από τις γυναίκες κάθε άλλης εποχής. 'Ο Θεός να μην σās άξιώση να δήτε γρηά μία γυναίκα που διατηρεί την όμορφία της ακολουθώντας τις ιδιοτροπίες της αισθητικής μόδας. Σās θεβαιώ ότι δεν θα διαφέρη καθόλου από μία ζαρωμένη μαίμοι!

Μη νομίζετε ότι λέω ύπερβολές. Αυτές τις παρατηρήσεις μου τις έκανα ύστερα από μία προσεχτική εξέταση πολλών χιλιάδων γυναικών και άφου τις παρακολούθησα άρκετό καιρό εις τά διάφορα ίνστιτούτα καλλονής και στα μεγάλα κομμωτήρια. "Ετσι κατέληξα στο συμπέρασμα ότι ή σημερινή γυναίκα γερνάει πιο γρήγορα και ότι όσο περνάν τά χρόνια της τόσο γίνεται ένα παράδοξο και ύστερικό πλάσμα που δεν διαφέρει καθόλου από μία ψυχοπαθή. 'Η ίδια ή ζωή της την οδηγεί προς την παραφροσύνη. Θα σās άναφέρω ένα παράδειγμα για να με καταλάβετε. "Ας πάρουμε μία οποιαδήποτε έργαζόμενη γυναίκα. Μία ύπάλληλο. Αυτό τó κορίτσι στις όχτώ τó πρωί βρίσκεται στο γραφείο του, έργάζεται έξαντλητικά ως τó μεσημέρι, κάνει μία μικρή διακοπή και ύστερα συνεχίζει τή δουλειά της ως άργά τ' άπόγευμα. "Όταν φεύγει από τó γραφείο του είναι ζαλισμένο, έχει πονοκέφαλο και τρέμει από τόν κόπο και την ύπερένταση τών νεύρων του. Είναι άξιολύπτο. "Ενα θάρος του πιέζει την καρδιά. Θέλει να ξεσκάση και ν' άνακτήση τó κέφι του.

'Αφήνεται λοιπόν να παρασυρθή από τούς φίλους του σ' εύθυμες διασκεδάσεις, χορεύει, πίνει κρασί, καπνίζει, κάνει ένα σωρό καταχρήσεις. 'Αργά τή νύχτα επιστρέφει ζωντανό πτώμα στο σπίτι του. Πέφτει στο κρεβάτι του άναίσθητο και θυθίζεται σ' έναν τρομερό λήθαργο. Την άλλη μέρα τó πρωί από συνήθεια σάν αυτόματο, ξυπνάει την ώρισμένη ώρα και πάει στο γραφείο του. Κι' αυτή ή ζωή εξακολουθεί όλη την έβδομάδα. Τó σάββατο τó άπόγευμα, που δεν έχει γραφείο, χρησιμοποιεί τήν ώρα της για μία... γενική έπισκευή της όμορφιάς της. Καταφεύγει σ' ένα

φθηνό ίνστιτούτο καλλονής, αφήνεται στις φροντίδες ύπόπτων ειδικών και πιο ύπόπτων νοσοκόμων, περιποιείται τó σώμα του μ' ένα πρόχειρο γιατρό, ένα μασσάζ και μία κρέμα, χτενίζει τά μαλλιά του με την τελευταία λέξι της μόδας, θάφεται και μεταβάλλεται σε μία ψεύτικη κούκλα. 'Ο καθρέφτης της τώρα την ίκανοποιεί. Την δείχνει γοητευτική και... μοιραία! Μά ποτέ δεν κάνει τή σκέψη: Πόσο άρά γε θα κρατήσει αυτή ή όμορφία; Θα είναι αιώνια; Θα μωρη σ' όλα της τά χρόνια να κάνει πάντα αύτην την έβδομαδιαία γενική έπισκευή;

"Αν έκανε αυτές τις σκέψεις, θα έβλεπε με φρίκη σε τί καταστροφή οδηγείται από την άστατη ζωή της. Μά ποτέ δεν ένδιαφέρεται για τó μέλλον. Την άπασχολεί τó παρόν και φροντίζει να είναι όμορφη και γοητευτική... επί του παρόντος.

Κι' όμως λίγο παρατηρητική άν ήταν θα έβλεπε άκόμη και στο δρόμο μερικά πρόσωπα, πάνω στα όποια ή καταχρήσεις έχουν αφήσει άνεξίτηλη την σφραγίδα τους και τά έχουν παραμορφώσει άπαισια. Και όμως κι' αυτές ή γυναίκες ήταν άλλοτε γοητευτικές και είχαν ένα πλήθος θαυμαστών που τις έλάτρευαν.

Τά κορίτσια και ή γυναίκες λοιπόν που θα ήθελαν να διατηρήσουν δροσερή και αιώνια την όμορφία τους, πρέπει να κάνουν μία ήσυχη και κανονική ζωή ριθμισμένη μ' άκριβεια ρολογιού. "Αλλωστε μήπως και ó άνθρς πινος όργανισμός δεν είναι ένα ρολόι; Μία άξιοθαύμαστη μηχανή; "Όπως λοιπόν μία μηχανή έργάζεται με ώρισμένα ύλικά τó ίδιο κι' ó όργανισμός μιας γυναίκας.

Τό μυστικό της διατηρήσεως της όμορφιάς είναι να ξέρη μία γυναίκα τί φαγητό χρειάζεται ó όργανισμός της για να τονωθή τί διασκεδάσεις πρέπει να κάνει για να ξεκουράζεται, σε τί είδους γυμναστική πρέπει να επιδίδεται για να διατηρή έλαστικό τó σώμα της και πόσες ώρες πρέπει να κοιμάται για να έχη πάντα δροσερό κι' ώμορφο δέρμα.

Μία νευρική, παραδείγματος χάριν, γυναίκα πρέπει να κοιμάται περισσότερο από μία άλλη που δεν έχει πάθει καμμιά διαταραχή. 'Ο ύπνος της τονώνει τά νεύρα. Μία εύσαρκη πάλι πρέπει να περιορίση στο έλάχιστο τόν ύπνο της και να αύ-

ξήσει τις ώρες της κινήσεώς της, ενώ συγχρόνως πρέπει να τρώη φαγητά, τά όποια δεν εξαντλούν τόν όργανισμό της, αλλά και δεν αύξάνουν τó πάχος της.

"Όσο για μερικές αδύνατες και λυμφατικές γυναίκες αυτές πρέπει να παρακολουθούνται πάντα από τó γιατρό τους και να μη κάνουν καταχρήσεις. 'Η περισσότερες από αυτές τις αδύνατες γυναίκες δεν άργούν να κατακτήσουν ύστερικές, γιατί άδιαφορούν για όλες τις συμβουλές που τούς δίνουν.

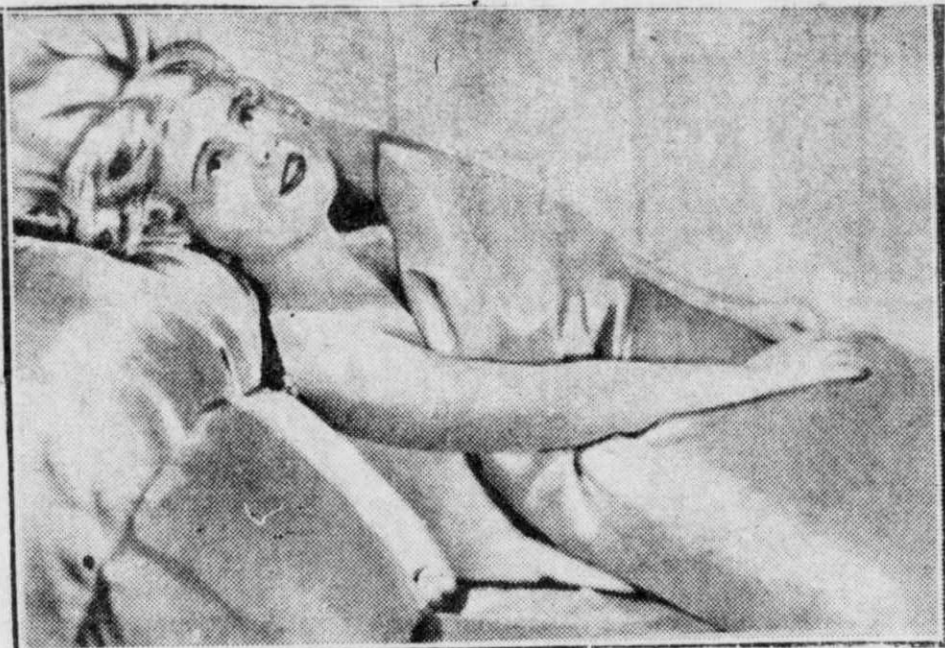
Γι' αυτό εις τó Βερολίνο άρχισε, έδω και λίγον καιρό, να λειτουργή ένα άξιοθαύμαστο σχολείο τó όποιο έχει σκοπό να δημιουργή ύποδειγματικές γυναίκες, άξιοθαύμαστες μητέρες και τύπους άγνης όμορφιάς!

"Εχω την τιμή να διευθύνω έγώ αυτό τó σχολείο, άφου άλλωστε έγώ πρώτος είχα ρίξει την ιδέα της ίδρύσεώς του. Τό ώνόμασα δέ «Σχολή Σωματικής και Ψυχικής 'Ωμορφιάς», γιατί σ' αυτό τά κορίτσια μαθαίνουν πως να προσέχουν την όμορφία τους, και να συνηθίζουν την φυσική ζωή που τούς ταιριάζει.

'Η μαθήτριές μου έχουν διαλεχθή από όλες τις κοινωνικές τάξεις του Βερολίνου. Έχουν όλες του μίαν άγνή και άγγελική όμορφία, την όποια είμαι θεβαιός ότι θα διατηρήσουν μέχρι τó τέλος της ζωής των.

Σύμφωνα με τόν κανονισμό της σχολής τά κορίτσια παρακολουθούνται από ειδικούς γιατρούς, οι όποιοι ανάλόγως του χαρακτήρος τών μαθητριών, τούς έχουν κανονίσει και τόν τρόπο της διαβιώσεώς των: Κάνουν σπόρ, τρώνε όσο πρέπει και ό,τι

(Συνέχεια στη σελίδα 44)

Μία χαριτωμένη μικρή μαθήτρια της σχολής Μπραΐσμαν

ΟΙ ΣΚΛΗΡΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΪΜΠΛ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 29)

τόσο ασυνάρτητα και έγκληματικά λόγια, ώστε η Κέυ άρχισε να καλή σε βοήθεια νομίζοντας ότι θα την σκοτώσει.

Και για να συμπληρωθή αυτή η τραγική σκηνή ο Κλάρκ Γκέιμπλ άρχισε να θυαζή άφρους απο το στόμα του, να τρέμη και να έχη παραμορφωθή άπαισια. Τόσος δέ ήταν ο τρόμος της άτυχης ηεϋ, ώστε τρελλαθηκε και για να γλυτώσει από τα έγκληματικά χέρια του φίλου της, μη ξέροντας τί κάνει, άνοιξε το παράθυρο και πήδησε στο κενό. Έγινε φυσικά, χιλια κομμάτια!

Ο Κλάρκ Γκέιμπλ στην άστυνομία δέν έδειξε καμμία λύπη για τον θάνατό της.

—Ήταν μια ύστερική, δήλωσε. Πήδησε από το παράθυρο σε μια νευρική κρίση της.

Κ' οι άστυνομικοί που δέν ήθελαν να δυσμεσησουν αυτον τον διάσημο «άστερα» πίστεψαν τα λόγια του και τον άφησαν ελεύθερο!

Μιά άλλη φορά πάλι, στις άρχές του Ιανουαρίου του 1933, ο Κλάρκ Γκέιμπλ περνούσε τις «διακοπές» του στην ώμορφη άμμουδιά της Φλωρίδος. Έκει έκανε τη γνωριμία μιας θαύ-πλουτης και νεαρής Άγγλίδος, της Ζόζεφιν Γκρέϋς. Πέρασαν μαζί λίγες ευτυχισμένες μέρες, μά ο Κλάρκ Γκέιμπλ γρήγορα θαρήθηκε τη φίλη του.

—Πρέπει να χωρίσουμε! της δήλωσε. Άρχισες να με κουράζης!....

Μάτια εκείνη του εξήγησε ότι τον άγαπούσε παράφουρα, ότι δέν μπορούσε να ζήση μακριά του, ότι θα πέθαινε!

—Άνοησίες! Έκανε ο Κλάρκ Γκέιμπλ. Έσεις ή γυναίκες ξέρετε πάντα να λέτε τόσα ψέματα, ώστε ξεγελάτε κι αυτον τον εαυτό σας.

Μά ή μίς Γκρέϋς δέν άστειευόταν. Και στην άπελπισία της αυτοκτόνησε πέφτοντας με τ' αυτοκίνητό της σε μια χαράδρα της έξοχης της Φλωρίδος.

Ο Κλάρκ Γκέιμπλ, όταν έμαθε το θάνατό της χαμογέλασε με σκληρότητα και είπε στους δημοσιογράφους που είχαν σπεύσει να τον ρωτήσουν μήπως αυτό το τραγικό δυστύχημα ήταν μια δραματική αυτοκτονία:

—Η Ζόζεφιν Γκρέϋς ήταν τόσο έγώιστρια και τόσο ώμορφη, ώστε ποτέ δέν θα θυσιαζόταν για έναν άνδρα!

Άπό αυτά λοιπόν που σας άναφέραμε, μπορείτε να καταλάβετε πόσο δίκιο έχουν να θεωρούν τον Κλάρκ Γκέιμπλ «χασάπη» κι έγκληματικό γόητα!

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

ΤΟ ΚΟΚΤΑΙΗΛ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 39)

Ο Κλάρκ προσάθησε να σηκωθή, μά δέν τα κατάφερε. Τα πόδια του άρχισαν να παγώνουν και αυτή ή παγωνιά δέν άργησε να φθάση ως την καρδιά του. Ο θάνατός του ήταν άνώδυνος και γρήγορος.

Ο Λήφον τότε τον έβαλε στ' αυτοκίνητό του, τον μετέφερε σε μια γέφυρα του Τάμεσι και τον έγκατέλειψε.

Και το έγκλημά του δέν θα φανεωνόταν άν ή ίδια ή Λέλι Γκρήφορντ δέν εξέφραζε τις ύπόνοιές της και δέν κατηγορούσε τον Λήφον ως δολοφόνο του Κλάρκ.

Έτσι ο Λήφον συνελήφθη και εκάθησε στο σκαμνί του κατηγορουμένου. Μετανοημένος πειά για ό,τι έκανε τα ώμολόγησε όλα στους δικαστάς. Ώστόσο έσώθη από την κρεμάλα. Τον έσωσε ο ψυχίατρος που έδήλωσε πως ο κατηγορούμενος είνε τρελλός. Κι αλήθεια ήταν τρελλός πειά, τρελλός για πάντα ο δυστυχισμένος χημικός, ο δολοφόνος του φίλου του, του μόνου φίλου που είχε στον κόσμο!...

ΝΤΙΚ ΧΟΥΑΪΤ.

Ο ΑΔΕΞΙΟΣ ΛΩΠΟΔΥΤΗΣ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 17)

—Έ, λοιπόν, να σου πω εγώ! εξακολούθησε ή Μαντώ. Αυτό το πανταντίφ άξιζε ένα εκατομμύριο κι αυτό το δαχτυλίδι διακόσιες χιλιάδες φράγκα, όταν ή πέτρες του ήταν αληθινές. Αυτές όμως έδω που βλέπεις είνε άπομιμήσεις και δέν άξίζουν φυσικά τίποτε!... Ο πατέρας μου δουλεύει μ' ανθρώπους που ήταν άλλοτε πλούσιοι και που θέλουν να φαίνονται πως είνε άκόμη πλούσιοι, ένω δέν είνε... Τί κάνουν λοιπόν; Άντικαθιστούν τις πολυτίμες πέτρες των κοσμημάτων τους που τις έπούλησαν για να καλύψουν τα χρέη τους και για να ζήσουν, με ψεύτικες. Αυτή τη δουλειά κάνει ο πατέρας μου. Θα ήταν δέ σωστή τρέλλα ν' αφήση κανείς σ' εκείνο εκεί το ντουλάπι τέτοια πριγκηπικά κοσμήματα, για να πέσουν στα χέρια ενός άνόητου λωποδύτου

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 28)

τών Ζουλου. Ο πριγκηψ Εϋγένιος τότε έζητησε να λάση κι αυτός μέρος στην έκστρατεια. Ο σκοπός του ήταν να πολεμήση εκεί κάτω ήρωικά για να δείξη στους άλλους, ότι ήταν ένας άντάξιος πριγκηπός τους και ν' άποκτηση έτσι μεγάλη δημοτικότητα. Μά οέν στάθηκε τυχερός. Έπεσε σε μια ένέδρα και σκοτώθηκε με τον πιό άγριο τρόπο από τους Ζουλου. Κι αυτό συνέβη την 1η Ιουλίου 1879 ήμέρα Κυριακή...

Η Εϋγενία έτσάκισε τότε από αυτό το σκληρό χτύπημα της μοίρας. Έκανε ένα δραματικό προσκύνημα στην Άφρική, εκεί άκριβώς που σκοτώθηκε ο γυιός της κι έπειτα από μερικά χρόνια ξαναγύρισε στο Παρίσι και εκάθησε στο ξενοδοχείο «Μοντινετάλ», απέναντι από τον Κεραμεικό, όπου ήταν άλλοτε τόσο ευτυχισμένη.

Έκει, σ' αυτό το ξενοδοχείο, έγινε δεκτός από την αυτοκράτειρα πολλές φορές. Η ώμορφη Ισπανίδα διατηρούσε όλη την κομψότητα, τη χάρι και την ευγένεια της ζωής της. Η ψυχική δύναμής της ήταν άφάνταστη.

—Τρία πράγματα μου έφερναν πάντα γρουσουζιά, μου είπε, μια ήμέρα. Το μαύρο πέπλο της Μαρίας Άντουανέτας, οι οπασμένοι καθρέφτες και ή Κυριακή!...

Κι έπρόσθεσε:

—Σημειώστε ότι είμαι μια Γκουζμάν κι ότι κατάγομαι από τον Άγιο Κυριακό του Γκουζμάν...

Την ξαναείδα στη Μπολώνια, τον Ιούλιο του 1914. Ώστερ' από λίγο ξέσπασε ο πόλεμος κ' ή αυτοκράτειρα Εϋγενία ξόδεψε πολλά εκατομμύρια σε δωρεές στα νοσοκομεία. Ένα από αυτά τις στοίχιζε 60 χιλιάδες φράγκα το μήνα.

Έπίσης την ξαναείδα, ύστερ' από τον πόλεμο, το 1919. Ήταν 93 χρόνων και περπατούσε στηριζόμενη σε δυο μπαστούνια. Κι ωστόσο σηκωνόταν πάντα όρθια, όταν έμπαινε στο σαλόνι της μια κυρία! Η «Βασίλισσα της κομψότητας» που είχε λανσάρει το κρινολίνο, μιλούσε μ' ένα χαμόγελο για τη γυναικεία μόδα της εποχής κι έμενε κατάπληκτη από τα κοντά φουστάνια και τα πανάκριβα φορέματα.

Ώστερ' από ένα χρόνο σε ήλικία 94! χρόνων έκανε μια έγχειρση στα μάτια της, γιατί υπέφερε από καταρράκτη κι έπειτα έφυγε για ένα ταξίδι στην Ισπανία. Έκει θέλησε να φάη ένα έθνικό φαγητό, δυσκολοχώνευτο, για το στομάχι της. Αυτό ίσως υπήρξε ή αίτια του θανάτου της. Κι έτσι, ή αυτοκράτειρα Εϋγενία άπέθανε στις 11 Ιουλίου 1920, ήμέρα Κυριακή!...

Η «Βασίλισσα της κομψότητας» είχε λοιπόν δίκιο να είνε προληπτική και να φοβάται την Κυριακή;

Πρεσβευτής Ε. ΝΕΡΙ

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΕΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΡΑΪΣΜΑΝ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 37)

πρέπει, κάνουν αερόλουτρα και γυμναστική και την νύκτα κοιμούνται σ' ευρύχωρους θαλάμους έντελώς γυμνές.

Το μοναδικό σκέπασμά των είνε ένα λεπτό μεταξωτό σεντόνι. Έτσι οι πόροι του σώματός των δέν φράζονται και δέν δυσκολεύεται ή άδηλος άναπνοή, ή όποια έμποδίζεται από τα σκεπάσματα τα όποια χρησιμοποιούν ή περισσότερες γυναίκες.

Η εκατόν μαθήτριες της «Σχολής Σωματικής και Ψυχικής Όμορφιάς» γρήγορα θα καταπλήξουν τις γυναικείες του Βερολίνου με την έξυπνάδα τους και την γοητευτική ώμορφιά τους.

Άς ελπίσουμε ότι όλες ή άναγνώστριές μου θα άκούσουν αυτές τις συμβουλές μου και θα παύσουν να δολοφονούν την ώμορφιά των με τις καταχρήσεις, το μακιγιάζ και τις περιποιήσεις των υπόπτων ινστιτούτων καλλονής. Η γυναικεία ώμορφιά είνε το πολυτιμότερο άγαθό σ' αυτον τον κόσμο. Δέν πρέπει λοιπόν να το αφήνουν να καταστρέφεται με μια μοιραία άδιαφορία, άρκούμενες εις μίαν προσωρινήν όσο και επικίνδυνον μοντέρναν γοητεία.

ΕΡΙΧ ΜΠΡΑΪΣΜΑΝ

σάν κι έσένα... Και τώρα, θέλεις να σου δώσω μια καλή συμβουλή; Παράτησε αυτό το έπάγγελμα του λωποδύτη, γιατί δέν σου ταιριάζει και γιατί δέν έχεις καμμία κλίση γι' αυτό. Δόσε μου τον λόγο σου ότι θ' άκούσης τη συμβουλή μου και σου υπόσχομαι να πω στον πατέρα μου να σου βρη μια σοβαρή δουλειά, κατάλληλη για ένα έξυπνο παιδί σαν κι έσένα...

Έπειτα, κοκκινίζοντας, πήγε κοντά του και στήριξε τα χέρια της στους ώμους του.

—Λοιπόν, σύμφωνοι; του είπε και τον κύτταξε βαθεία στα μάτια. Συλλογίσου ότι σε συγχωρω, ότι δέν μου είσαι διόλου άντιπαθητικός...

Κ' ή Μαντώ, σκύβοντας άπότομα, τον φίλησε στο στόμα.

ΖΑΚ ΚΟΝΣΤΑΝ